

בתי המשפט

ה"ע 4630/01 בש"א 931/03	בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים לפני המשנה לאב בית הדין, כב' השופטת מ' שידלובסקי-אור

בעניין: 1. בנק לאומי לישראל בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד אלחנני, עו"ד גלאור, עו"ד בהרב

2. לאומי קארד בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד עופר לוי ועו"ד בני לרנר

3. בנק דיסקונט

4. הבנק הבינלאומי הראשון

5. כרטיסי אשראי לישראל (כ.א.ל.)

ע"י ב"כ עו"ד בכר ועו"ד קרני לוטן-רסנר

6. ויזה בי"ל

המבקשות

ע"י ב"כ עו"ד לוי ועו"ד שוורץ

ובעניין: הממונה על הגבלים העסקיים

הממונה

ע"י ב"כ עו"ד טליה פרגר סלומון

ובעניין: 1. סופר פארם (ישראל בע"מ)

ע"י ב"כ עו"ד זקלר ועו"ד שי עודד

2. אייס רשתות שיווק

ע"י ב"כ עו"ד אקוניס ועו"ד אופק

3. תשלובת כיתן

4. קבוצת גולף א. ק. בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד קאופמן

5. שופרסל בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד גזית ועו"ד רוטנברג

המתנגדות

ה ח ל ט ה

ביום 22.12.02 ניתן על-ידי היתר זמני לפי סעיף 13 לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח-1983 (להלן - חוק ההגבלים), על-פיו יכולות המבקשות בנק לאומי, לאומי קארד, בנק דיסקונט, הבנק הבינלאומי הראשון וכרטיסי אשראי לישראל בע"מ (כ.א.ל.) (להלן - חברות הויזה) להתקשר ביניהן בהסכם שעניינו סליקה צולבת של כרטיסי אשראי מסוג ויזה.

פרטי ההסדר מוסדרים בהסכם בין חברות הויזה, אשר העתק ממנו מצוי במשרדי הממונה.

בין יתר תנאי ההסכם, נדרשות חברות הויזה לדאוג לכך שהשיעור הממוצע של העמלה הצולבת לא יעלה על 1.25% החל מיום 1.5.02.

לסברת הממונה, לא קיימו חברות הויזה תנאי זה, והממונה הגיש בקשה לבית הדין למתן צו לקיום תנאי ההיתר הזמני.

חברות הויזה חלקו על סברתו של הממונה וטענו כי תנאי ההיתר הזמני, באשר לגובה העמלה הממוצעת, לא הופרו. על-פי עמדתן, הממוצע תלוי בגורמים רבים ובלתי צפויים, ונשאלת השאלה לאורך איזו תקופה יש לבחון אותו, אילו קטגוריות יש להביא בחשבון לצורך קביעתו וכיצד יש לחשבו.

הצדדים התייצבו לדיון בשאלה זו, ולאור המלצת בית הדין הגיעו חברות הויזה והממונה להסכמה, מבלי שצד כלשהו מודה בטענות הצד האחר.

להלן נוסח ההסכמה :

1" במהלך השנה הקלנדרית שראשיתה ביום הראשון לחודש שלאחר מתן תוקף של החלטה להסכמה זו, השיעור הממוצע של העמלה הצולבת שייגבה על ידי חברות הויזה עבור כל הקטגוריות לא יעלה על 1.21% (חלף 1.25%), וזאת באמצעות הפחתת שיעורי העמלה הצולבת הנגבים על ידי חברות הויזה בקטגוריה ג', ככל שיידרש.

על אף האמור לעיל, בהתקיים צידוק מתאים לכך ובתום שלושה חודשים מהיום הראשון לחודש שלאחר מתן תוקף של החלטה להסכמה זו, חברות הויזה תהיינה רשאיות להפחית את השיעור הממוצע של העמלה הצולבת, באמצעות הפחתת שיעורי העמלה הצולבת הנגבים על ידי בקטגוריה ג', כך שבמשך תקופה קצובה (כגון חודש ימים) תיגבה עמלה צולבת ממוצעת בשיעור הנמוך מ-1.21%, והכל בכפוף להסכמת הממונה מראש ובכתב. שיעור העמלה הצולבת הממוצעת שייגבה על ידי חברות הויזה באותה תקופה קצובה יקבע בהסכמת הממונה, באופן בו סך ההפחתות (ובכלל זה ההפחתה שבוצעה בחודשים הקודמים כאמור לעיל), יהיה אקוויולנטי לסך ההפחתה המתוכננת בהתאם להסכמה זו.

האמור בסעיף זה יחול על אף האמור בתנאי ההיתר הזמני¹.

2. חברות הויזה יודיעו בכתב לכל בתי העסק עמן הן קשורות והנמצאים בקטגוריה ג', בתוך שלושים יום מעת מתן תוקף של החלטה להסכמה זו, כי במהלך השנה קרובה לא יעלה השיעור הממוצע של העמלה הצולבת על 1.21%, וכי הפחתת השיעור הממוצע של העמלה הצולבת תתבצע באמצעות הפחתת העמלה הצולבת הנגבית בקטגוריה ג'.

3. שיעור העמלה הצולבת יחושב באופן משותף לכלל המנפיקים והסולקים באופן המפורט להלן:

א. שיעור העמלה הצולבת בכל קטגוריה יחושב כדלקמן: סך תקבולי העמלה הצולבת שנגבו הן על ידי קבוצת כ.א.ל. והן על ידי קבוצת לאומי קארד יחד באותה קטגוריה, יחולקו בסך מחזור העסקאות הצולבות שנסלקו הן על ידי כ.א.ל. והן על ידי לאומי קארד יחד באותה קטגוריה.

ב. שיעור העמלה הצולבת הממוצע לכל הקטגוריות יחושב כדלקמן: סך תקבולי העמלה הצולבת שנגבו הן על ידי קבוצת כ.א.ל. והן על ידי קבוצת לאומי קארד יחד בכל הקטגוריות, יחולקו בסך מחזור עסקאות הצולבות שנסלקו הן על ידי כ.א.ל. והן על ידי לאומי קארד יחד בכל הקטגוריות.

4. על אף האמור בסעיף 3 לעיל, החובה שלא לחרוג (כלפי מעלה) משיעור העמלה הצולבת כפי שנקבע בתנאי ההיתר הזמני ובהסכמה זו (להלן: 'השיעור המותר'), חלה ותחול על קבוצת כ.א.ל. ועל קבוצת לאומי קארד - כל אחת בנפרד. כל אחת מהקבוצות תוודא ששיעור העמלה הצולבת שנגבה בפועל, במשותף על ידי כ.א.ל. ולאומי קארד, המחושב בהתאם לכללים המפורטים בסעיף 3, אינו עולה על השיעור המותר בהתאם למידע המצוי ברשותה בכובעה כסולק ובכובעה כמנפיק.

5. משך הזמן הרלבנטי לחישוב שיעור העמלה הצולבת, בהתאם לכללים המפורטים בסעיף 3, יעמוד על חצי שנה. אם בחצי שנה מסוימת שיעור

1 ההיתר הזמני מיום 22.12.02 (היתר אירעי מיום 9.9.91).

העמלה הצולבת שנגבה בפועל עלה על השיעור המותר, תקוזז החריגה בחצי השנה שלאחר מכן, כך שבמהלך שני חצאי השנה האמורים, שיעור העמלה הצולבת שיגבה בפועל לא יעלה על השיעור המותר.

הפרת תנאי הסכמה זו כמוה כהפרת תנאי ההיתר הזמני."

לאחר שביקשתי הבהרות בשני עניינים, ואף קיבלתי אותן, שוכנעתי כי ההסכמה אליה הגיעו חברות הויזה והממונה היא לטובת הציבור, שכן בטווח של שנה תחול ירידה בעמלה הממוצעת, והצדדים אף הסכימו כיצד תחושב העמלה הצולבת.

אשר-על-כן, ניתן על-ידי תוקף של החלטה להסכמה שפורטה לעיל. ההסדר הנ"ל יוחל על האמור בתנאי ההיתר הזמני.

ניתנה היום, ג' באדר תשס"ד (25 בפברואר 2004), בהעדר הצדדים.

החלטה זו נשלחה על-ידי בדואר האלקטרוני לב"כ הצדדים, והיא תישלח אליהם על-ידי המזכירות גם בפקס.

מיכאלה שידלובסקי-אור, שופטת